

รายงานการวิเคราะห์ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส
ในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565
และมาตรการในการส่งเสริมคุณธรรม และความโปร่งใสภายใน
หน่วยงาน

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ครั้งที่ 3/2566 เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2566

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน ของหน่วยงานภาครัฐ

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยกองแผนงาน จึงได้จัดทำการวิเคราะห์ผลคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ประจำปี 2565 และการกำหนดมาตรการในการส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใสภายในหน่วยงาน เพื่อใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงการเข้ารับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐในปี 2566 ดังต่อไปนี้

1. จุดแข็ง (ตัวชี้วัดที่ได้คะแนนมากกว่าร้อยละ 85) จำนวน 6 ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

1.1 **ตัวชี้วัดที่ 9 การเปิดเผยข้อมูล** โดยรวมได้คะแนนเท่ากับร้อยละ 95.00 จากการเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันบนเว็บไซต์ของหน่วยงาน เพื่อเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ ของหน่วยงาน ให้สาธารณชนทราบ ใน 5 ประเด็น คือ (1) ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐาน ข่าวประชาสัมพันธ์ และ การปฏิสัมพันธ์ข้อมูล (2) การบริหารงาน ได้แก่ แผนดำเนินงาน การปฏิบัติงาน และการให้บริการ (3) การบริหารเงินงบประมาณ ได้แก่ แผนการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี และการจัดซื้อจัดจ้าง หรือการจัดหาพัสดุ (4) การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล ได้แก่ นโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคล การดำเนินการตามนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคล หลักเกณฑ์การบริการและพัฒนาทรัพยากรบุคคล และรายงานผลการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลประจำปี และ (5) การส่งเสริมความโปร่งใสในหน่วยงาน ได้แก่ การจัดการเรื่องร้องเรียนการทุจริต และการเปิดโอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วม ซึ่งการเผยแพร่ข้อมูลในประเด็นข้างต้นแสดงถึงความโปร่งใสในการบริหารงานและการดำเนินงานของหน่วยงาน

1.2 **ตัวชี้วัดที่ 10 การป้องกันการทุจริต** โดยรวมได้คะแนนเท่ากับร้อยละ 93.73 เป็นคะแนนจากการเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันบนเว็บไซต์ของหน่วยงาน เพื่อเปิดเผยการดำเนินการต่าง ๆ ของหน่วยงานให้สาธารณชนได้รับทราบใน 2 ประเด็น คือ (1) การดำเนินการเพื่อป้องกันการทุจริต ได้แก่ เจตจำนงสุจริตของผู้บริหาร การประเมินความเสี่ยงเพื่อป้องกันการทุจริต การเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กร และแผนปฏิบัติการ ป้องกันการทุจริต และ (2) มาตรการภายในเพื่อป้องกันการทุจริต ได้แก่ มาตรการภายในเพื่อส่งเสริมความโปร่งใสและป้องกันการทุจริตภายในหน่วยงาน ซึ่งการเผยแพร่ข้อมูลในประเด็นข้างต้น แสดงถึงความพยายามของหน่วยงาน ที่จะป้องกันการทุจริตในหน่วยงานให้ลดน้อยลงหรือไม่สามารถเกิดขึ้นได้

1.3 **ตัวชี้วัดที่ 1 การปฏิบัติหน้าที่** โดยรวมได้คะแนนเท่ากับร้อยละ 91.72 เป็นคะแนนจากการประเมินการรับรู้ของบุคลากรภายในหน่วยงาน ต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรในหน่วยงานของตนเอง ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน โดยยึดหลักตามมาตรฐาน มีความโปร่งใส ปฏิบัติงานหรือดำเนินการตามขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนดไว้ สะท้อนให้เห็นว่า หน่วยงานมีแนวโน้มการดำเนินงานที่เป็นไปตามหลักการความโปร่งใสและมีมาตรฐานในการปฏิบัติงาน แต่อย่างไรก็ดี หน่วยงานควรให้ความสำคัญมากขึ้น ในเรื่องการปฏิบัติงานของบุคลากรในการให้บริการแก่ผู้มาติดต่อทั่วไปกับผู้มาติดต่อที่รู้จักกันเป็นส่วนตัวอย่างเท่าเทียมกัน

1.4 **ตัวชี้วัดที่ 3 การใช้อำนาจ** โดยรวมได้คะแนนเท่ากับร้อยละ 87.28 เป็นคะแนนจากการประเมินการรับรู้ของบุคลากรภายในหน่วยงาน ต่อการใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชาของตนเอง ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการมอบหมายงาน การประเมินผล การปฏิบัติงาน การคัดเลือกบุคลากรเพื่อให้สิทธิประโยชน์ ต่าง

ๆ ซึ่งจะต้องเป็นไปอย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ เห็นได้ว่า บุคลากรภายในหน่วยงานมีความเชื่อมั่น ต่อการใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับการมอบหมายงาน

1.5 ตัวชี้วัดที่ 5 การแก้ไขปัญหาการทุจริต โดยรวมได้คะแนนเท่ากับร้อยละ 86.60 เป็นคะแนนจากการประเมินการรับรู้ของบุคลากรภายในหน่วยงาน ต่อการแก้ไขปัญหาการทุจริตของหน่วยงาน ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการให้ความสำคัญของผู้บริหารสูงสุด ในการต่อต้านการทุจริตอย่างจริงจัง โดยหน่วยงาน มีการจัดทำแผนงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาการทุจริตอย่างเป็นรูปธรรม

1.6 ตัวชี้วัดที่ 2 การใช้งบประมาณ โดยรวมได้คะแนนเท่ากับร้อยละ 85.97 เป็นคะแนนจากการประเมินการรับรู้ของบุคลากรภายในหน่วยงาน ต่อการดำเนินการต่าง ๆ ของหน่วยงาน ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายเงินงบประมาณ นับตั้งแต่การจัดทำแผนการใช้จ่ายงบประมาณประจำปีและเผยแพร่อย่างโปร่งใสไปจนถึงลักษณะการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานอย่างคุ้มค่า เป็นไปตามวัตถุประสงค์และไม่เอื้อประโยชน์แก่ตนเองหรือพวกพ้อง การเบิกจ่ายเงินของบุคลากรภายในเรื่องต่าง ๆ เช่น ค่าวัสดุอุปกรณ์ หรือค่าเดินทาง ฯลฯ ตลอดจนกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างและการตรวจรับพัสดุด้วย เห็นได้ว่า หน่วยงานควรให้ความสำคัญกับการเปิดโอกาสให้บุคลากรภายในมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานตนเองได้

2. จุดที่ต้องพัฒนา (ตัวชี้วัดที่ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 85) จำนวน 4 ตัวชี้วัด ได้แก่

2.1 ตัวชี้วัดที่ 6 คุณภาพการดำเนินงาน โดยรวมได้คะแนนเท่ากับร้อยละ 84.79 เป็นคะแนนจากการประเมินการรับรู้ของผู้รับบริการ ผู้มาติดต่อ หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหน่วยงานต่อคุณภาพการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ โดยยึดหลักตามมาตรฐาน ขั้นตอน และระยะเวลาที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด เห็นได้ว่า ประชาชน หรือผู้รับบริการมีความเชื่อมั่นในคุณภาพการดำเนินงานของหน่วยงานว่ายึดหลักตามมาตรฐาน ขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนดไว้ มีการให้ข้อมูลที่ชัดเจน แก่ผู้รับบริการ ไม่นำผลประโยชน์ของพวกพ้องอยู่เหนือผลประโยชน์สาธารณะ และ พบว่า ไม่มีการเรียกรับสินบน แต่ทั้งนี้ ควรมีการพัฒนาปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้หน่วยงานได้คะแนนดีขึ้น ซึ่งควรเผยแพร่ผลงานหรือข้อมูลสาธารณะอย่างชัดเจน เข้าถึงง่าย ไม่ซับซ้อน อีกทั้งควรมีช่องทางที่หลากหลาย การบริการ ให้เกิดความโปร่งใส ปรับปรุงวิธีการและขั้นตอนการทำงานให้ดียิ่งขึ้น และเปิดโอกาสให้ผู้รับบริการ หรือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการปรับปรุงการดำเนินการ

2.2 ตัวชี้วัดที่ 7 ประสิทธิภาพการสื่อสาร โดยรวมได้คะแนนเท่ากับร้อยละ 83.92 เป็นคะแนนจากการประเมินการรับรู้ของผู้รับบริการ ผู้มาติดต่อ หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหน่วยงาน ต่อประสิทธิภาพการสื่อสารในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ข้อมูลของหน่วยงานในเรื่องต่าง ๆ ต่อสาธารณชน เห็นได้ว่ามหาวิทยาลัย ให้ความสำคัญกับการสื่อสารในเรื่องผลการดำเนินงานของหน่วยงานและข้อมูลที่สาธารณชน ที่ควรรับทราบ รวมทั้งการจัดให้มีช่องทางให้ผู้รับบริการ ผู้มาติดต่อ หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการใช้บริการ นอกจากนี้หน่วยงานควรเพิ่ม/ปรับปรุงช่องทางการรับรู้เกี่ยวกับ การจัดให้มีช่องทางให้ผู้มาติดต่อราชการสามารถร้องเรียนการทุจริตของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานด้วย ซึ่งจะสะท้อนถึงการสื่อสารกับผู้รับบริการ ผู้มาติดต่อ หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ตัวชี้วัดที่ 4 การใช้ทรัพย์สินของราชการ โดยรวมได้คะแนนเท่ากับร้อยละ 83.61 เป็นคะแนนจากการประเมินการรับรู้ของบุคลากรภายในหน่วยงาน ต่อการใช้ทรัพย์สินของทางราชการ ใน

ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของบุคลากรภายใน ในการนำทรัพย์สินของราชการของหน่วยงานไปเป็นของตนเอง หรือ นำไปให้ผู้อื่น และพฤติกรรมในการขอยืมทรัพย์สินของทางราชการ ทั้งการยืมโดยบุคลากรภายในหน่วยงาน และการยืมโดยบุคคลภายนอกหน่วยงาน ซึ่งหน่วยงานจะต้องมีกระบวนการในการขออนุญาตที่ชัดเจนและ สอดคล้อง เห็นได้ว่า หน่วยงาน ควรจะมีการจัดทำแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ทรัพย์สินของราชการที่ถูกต้อง เพื่อเผยแพร่ให้บุคลากรภายในได้รับทราบและนำไปปฏิบัติ รวมถึงหน่วยงานจะต้องมีการกำกับดูแล และตรวจสอบการใช้ทรัพย์สินของราชการของหน่วยงานด้วย

2.4 ตัวชี้วัดที่ 8 การปรับปรุงการทำงาน โดยรวมได้คะแนนเท่ากับร้อยละ 82.32 เป็นคะแนนจากการประเมินการรับรู้ของผู้รับบริการ ผู้มาติดต่อหรือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหน่วยงานต่อ การปรับปรุงระบบการทำงาน ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาหน่วยงาน ทั้งการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และกระบวนการทำงานหน่วยงานให้ดียิ่งขึ้น รวมไปถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ซึ่งหน่วยงานควรมีกระบวนการเปิดโอกาสให้ผู้รับบริการหรือ ผู้มาติดต่อเข้ามามีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการด้วย

3. ประเด็นที่จะต้องพัฒนาเร่งด่วน เนื่องจากได้คะแนนต่ำที่สุด 2 อันดับ ได้แก่

3.1 ตัวชี้วัดที่ 8 การปรับปรุงการทำงาน ซึ่งได้คะแนนเท่ากับร้อยละ 82.32 มีข้อความถามในตัวชี้วัดนี้อยู่ 5 ข้อ โดยมีประเด็นข้อความที่มีคะแนนต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่สำนักงาน ป.ป.ช.กำหนด จำนวน 4 ข้อคำถาม ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกยังไม่ทราบว่ามหาวิทยาลัยได้มีการปรับปรุงวิธีการและขั้นตอนการดำเนินงานและการให้บริการให้ดีขึ้น หรือโปร่งใสมากขึ้นหรือไม่อย่างไร และยังเปิดโอกาสให้เข้าไปมีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินการหรือการให้บริการน้อย มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 5 ประเด็นคำถามตัวชี้วัดที่ 8 การปรับปรุงการทำงาน

ตัวชี้วัด	ประเด็นคำถาม	คะแนน
ตัวชี้วัดที่ 8 การปรับปรุงการทำงาน	เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่ท่านติดต่อ มีการปรับปรุงคุณภาพการปฏิบัติงาน/การให้บริการให้ดีขึ้นมากน้อยเพียงใด	78.93
	หน่วยงานที่ท่านติดต่อ มีการปรับปรุงวิธีการและขั้นตอนการดำเนินงาน/การให้บริการดีขึ้น มากน้อยเพียงใด	78.35
	หน่วยงานที่ท่านติดต่อ มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงาน/การให้บริการ ให้เกิดความสะดวกรวดเร็วมากขึ้นหรือไม่	97.41
	หน่วยงานที่ท่านติดต่อ เปิดโอกาสให้ผู้รับบริการ ผู้มาติดต่อหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เข้าไปมีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงาน/การให้บริการของหน่วยงานให้ดีขึ้นมากน้อยเพียงใด	75.76
	หน่วยงานที่ท่านติดต่อ มีการปรับปรุงการดำเนินงาน/การให้บริการ ให้มีความโปร่งใสมากขึ้น มากน้อยเพียงใด	81.14

ผลการประเมินข้างต้น ชี้ให้เห็นว่า สิ่งที่ควรพัฒนาเพื่อให้หน่วยงานได้คะแนนดีขึ้น คือ มหาวิทยาลัยควรกำหนดให้ทุกหน่วยงานเผยแพร่ข้อมูลขั้นตอนการดำเนินงาน/การให้บริการ (**แผนผังการ**

ปฏิบัติงานที่ระบุขั้นตอน วิธีการ ระยะเวลาในแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจน) รวมถึงสื่อสารประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ในการปรับปรุงวิธีการดำเนินงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และความโปร่งใส รวมไปถึงมหาวิทยาลัยควรดำเนินการเปิดโอกาส หรือสร้างโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานทั้งในระดับหน่วยงาน และในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงการดำเนินงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ รวมทั้งนำข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกในด้านต่าง ๆ มาเป็นข้อมูลประกอบในการพัฒนาหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพ

3.2 ตัวชี้วัดที่ 4 การใช้ทรัพย์สินของราชการ ซึ่งได้คะแนนเท่ากับร้อยละ 83.61 มีข้อความคำถามในตัวชี้วัดนี้อยู่ 6 ข้อ โดยมีประเด็นข้อความที่มีคะแนนต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนดจำนวน 4 ข้อคำถาม ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า กระบวนการรับรู้ของบุคลากรภายในหน่วยงาน ต่อการใช้ทรัพย์สินของทางราชการ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของบุคลากรภายใน ซึ่งหน่วยงานจะต้องมีกระบวนการในการขออนุญาตที่ชัดเจน และสะดวก เห็นได้ว่า หน่วยงาน ควรจะมีการจัดทำแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ทรัพย์สินของราชการที่ถูกต้อง เพื่อเผยแพร่ให้บุคลากรภายในได้รับทราบและนำไปปฏิบัติ รวมถึงหน่วยงานจะต้องมีการกำกับดูแล และตรวจสอบการใช้ทรัพย์สินของราชการของหน่วยงานด้วย

ตารางที่ 6 ประเด็นคำถามตัวชี้วัดที่ 4 การใช้ทรัพย์สินของราชการ

ตัวชี้วัด	ประเด็นคำถาม	คะแนน
ตัวชี้วัดที่ 4 การใช้ทรัพย์สินของราชการ	บุคลากรในหน่วยงานของท่าน มีการเอาทรัพย์สินของราชการ ไปเป็นของส่วนตัว หรือนำไปให้กลุ่มหรือพวกพ้อง มากน้อยเพียงใด	95.16
	ขั้นตอนการขออนุญาตเพื่อยืมทรัพย์สินของราชการ ไปใช้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของท่าน มีความสะดวกมากน้อยเพียงใด	68.57
	ถ้าต้องมีการขอยืมทรัพย์สินของราชการ ไปใช้ปฏิบัติงาน บุคลากรในหน่วยงานของท่าน มีการขออนุญาตอย่างถูกต้อง มากน้อยเพียงใด	83.38
	บุคคลภายนอกหรือภาคเอกชน มีการนำทรัพย์สินของราชการไปใช้ โดยไม่ได้ขออนุญาตอย่างถูกต้อง จากหน่วยงานของท่าน มากน้อยเพียงใด	96.53
	ท่านรู้แนวปฏิบัติของหน่วยงานของท่าน เกี่ยวกับการใช้ทรัพย์สินของราชการที่ถูกต้อง มากน้อยเพียงใด	77.63
	หน่วยงานของท่าน มีการกำกับดูแลและตรวจสอบการใช้ทรัพย์สินของราชการ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว กลุ่ม หรือพวกพ้อง มากน้อยเพียงใด	80.38

ผลการประเมินข้างต้น ชี้ให้เห็นว่า สิ่งที่ควรพัฒนาเพื่อให้หน่วยงานได้คะแนนดีขึ้น แบ่งเป็น 3 ประเด็นได้แก่ 1) ประเด็นบุคลากรในหน่วยงานบางรายมีการขอยืมทรัพย์สินของทางราชการไปใช้ปฏิบัติงานอย่างไม่ถูกต้อง 2) ประเด็นบุคลากรในหน่วยงานบางรายยังไม่ทราบรายละเอียดที่ชัดเจนเกี่ยวกับการขอใช้

ทรัพย์สินของทางราชการอย่างถูกต้อง 3) มหาวิทยาลัยยังไม่มีกรกำกับดูแลและตรวจสอบการใช้ทรัพย์สินของทางราชการเท่าที่ควร มหาวิทยาลัยควรมีการพัฒนาหรือแก้ไข ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยควรระบุขั้นตอนและแนวทางในการขอยืมทรัพย์สินของทางราชการตามประเภทงานด้านต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจนในคู่มือมาตรฐานการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์คู่มือ หรือแนวทางดังกล่าวให้บุคลากรทุกคนถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด และกำกับให้บุคลากรภายในหน่วยงาน มีการขออนุญาตในการยืมทรัพย์สินอย่างถูกต้อง

2. มหาวิทยาลัยควรกำหนดแนวทางในการกำกับ ดูแล และตรวจสอบการใช้ทรัพย์สินของทางราชการ ควรระบุไว้ในคู่มือการปฏิบัติงานอย่างชัดเจนและแสดงผลการประเมินความเสี่ยงของการดำเนินงาน หรือการปฏิบัติหน้าที่ที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

3. มหาวิทยาลัยควรจัดประชุมชี้แจงให้ความรู้เกี่ยวกับการยืมหรือใช้ทรัพย์สินของทางราชการ เพื่อสร้างการรับรู้ถึงข้อระเบียบและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ทรัพย์สินและการบำรุงรักษาทรัพย์สินของทางราชการ รวมถึงการประชาสัมพันธ์ขั้นตอนการขออนุญาตการขอยืมเพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติอย่างถูกต้องตรงกัน